

לכפרה גדול יותר. (צדיק כתמר יפרח עמ' לז)

פ"א אמר רבנו לתלמידו הרה"ג רבי משה יהודה שניידר שכמעט אינו מצליח להירדם בליל יוה"כ, מרוב פחד ומורא מיום הגדול, ורק מנמנם קלות.

וידוי הש"ץ

היה רגיל רבנו לומר כי אין ראוי להאריך בוידוי, והעיקר צריך להיות חרטה על העבר וקבלה לעתיד.

שנה אחת כשהיה חלש רבנו בחזרת הש"ץ לא אמר וידוי, וסמך על שיטת הגר"א (מעשה רב או' ריג) שבחזרת הש"ץ רק הש"ץ אומר וידוי ומוציא את כולם⁶⁷. (צדיק כתמר יפרח עמ' נג)

אולי ישתנה הדין

היה פעם נידון בחודש אב האם לעשות לרבנו איזה ניתוח בעיניים, ואמר שאולי נמתין עד אחרי יוה"כ שאז אפשר שתשתנה הגזירה. (שם עמ' שמו)

לפני מי אתם מטהרין

רבנו היה רגיל לומר: יש שתי דרגות ביוה"כ, יש את הכפרה וסליחה, אבל יש את הטהרה, לפני ה' תטהרו. ה' אומר טהרה טהרה, הטהרה אצלו ה' הפסגה שאפשר להגיע.

אשרי אוזן שמעה את רבנו שהיה אומר 'אשריכם ישראל לפני מי אתם מטהרין ומי מטהר אתכם', שהיה אומר את זה כל כולו בכמיהה וגעגוע 'אשריכם ישראל!' 'לפני מי אתם מטהרין!' חטאים זה טומאה ואפשר ליטהר מהחטאים, ליטהר מהטומאה. איזה אושר.

ידאג כל השנה

אמר רבנו בשם החזו"א שמה שכתוב הרואה קרי ביוה"כ וכו' לא נאמר על זמננו. וכשבאים לשאול אותי אני אומר להם שלא יפחדו, רק שילמדו במשך השנה כל יום משניות. [ועי' משנ"ב סי' תרט"ו סק"ג]

אוצר החכמה
13676

67. נשאל רבנו בהא דאיתא במנ"ח (מצוה שס"ד) דמהני וידוי ע"י שליח מדין שלוחו של אדם כמותו, דיש לעיין לפי מה שכתב בשו"ת בית הלוי (סי' י) בטעם הש"ך דלא מהני שליחות במילה, דהוא משום שהשליח מקיים בעצמו מצוה ואינו מייחסו למשלח, דלפ"ז גם בוידוי נימא שהשליח מקיים מצות וידוי של עצמו. והשיב רבנו: דמשכח"ל כשהשליח כבר התודה, ואין מצוה להתודות כל הזמן. (מאיל המילואים עמ' לא)

תכב

